

॥ १४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥

॥ ४३ ॥

नात्मानमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ सावित्र्या

सावित्रीसवितृकन्यातद्वैवत्ययाऋचासाच सोमोवधूयुरग्नवदश्विनास्त्रामुभावा सूर्यायत्यशंसतीमनसासविताददादिति यदासवित्रात्वष्टासावित्रीस्वकन्यासूर्यासूर्यस्यस्त्रीसूर्यायदत्तातदासोमोस्यावधूयु

वैशंपायनउवाच एवमाश्वासितोराजामार्कंडेयेनधीमता ॥ त्यक्त्वा दुःखमदीनात्मा पुनरप्येनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रा
मोपाख्यानप० युधिष्ठिराश्वासने द्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ४३ ॥ समानंचरामोपाख्यानपर्व ॥ अथ पतिव्रतामाहात्म्यपर्व ॥
युधिष्ठिरउवाच नात्मानमनुशोचामि नेमान् भ्रातृन्महामुने ॥ हरणं चापिराज्यस्य ये माद्रुपदात्मजा ॥ १ ॥ द्यूते दुरात्मभिः क्लिष्टाः कृष्णयातारितावयं ॥
जयद्रथेन च पुनर्वनाच्चापिलताबलात् ॥ २ ॥ अस्ति सीमंतिनी काचिदृष्टपूर्वापि वाश्रुता ॥ पतिव्रता महाभागा यथेयं द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ मार्कंडेय उवाच शृ
णुराजन्कुलस्त्रीणां महाभाग्यं युधिष्ठिर ॥ सर्वमेतद्यथा प्राप्तं सावित्र्याराजकन्यया ॥ ४ ॥ आसीन्मद्रूपधर्मात्साराजा परमधार्मिकः ॥ ब्रह्मण्यश्च महात्मा च सत्य
संधोजितेंद्रियः ॥ ५ ॥ यज्वादानपतिर्दक्षः पौरजानपदप्रियः ॥ पार्थिवोश्च पतिर्नाम सर्वभूतहिते रतः ॥ ६ ॥ क्षमावाननपत्यश्च सत्यवाग्विजितेंद्रियः ॥ अतिक्रं
तेन वयसा संतापमुपजग्मिवान् ॥ ७ ॥ अपत्योत्पादनार्थं च तीव्रं नियममास्थितः ॥ काले परिमिताहारो ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ ८ ॥ दुत्वा शतसहस्रं ससावित्र्या
राजसत्तम ॥ षष्ठे षष्ठे तदा काले बभूव भित्तभोजनः ॥ ९ ॥ एतेन नियमेनासीद्वर्षाण्यष्टादशैव तु ॥ पूर्णत्वष्टादशे वर्षे सावित्री तुष्टिमभ्यगात् ॥ १० ॥ सृपिणी तु त
दाराजनदर्शयामास तं नृपं ॥ अभिहोत्रात्समुत्थाय हर्षेण महतान्विता ॥ उवाच चैनं वरदावचनं पार्थिवं तदा ॥ ११ ॥ सावित्र्युवाच ब्रह्मचर्येण शुद्धेन
दमेन नियमेन च ॥ सर्वात्मना च भक्त्या च तुष्टास्मितवपार्थिव ॥ १२ ॥ वरं वृणीष्व आश्रपते मद्राजयदीप्सितं ॥ न प्रमादश्च धर्मेषु कर्तव्यस्ते कथंचन ॥ १३ ॥
अश्वपतिरुवाच अपत्यार्थः समारंभः कृतो धर्मेषु मया ॥ पुत्रा मे बहवो देवि भवेयुः कुलभावनाः ॥ १४ ॥ तुष्टासि यदि मे देवि वरमेतं वृणोम्यहं ॥ संतानं पर
मो धर्म इत्याहुर्माद्विजातयः ॥ १५ ॥ सावित्र्युवाच पूर्वमेव मयाराजन्नाभिप्रायमिमंतव ॥ ज्ञात्वा पुत्रार्थमुक्तो वै भगवांस्ते पितामहः ॥ १६ ॥

वैष्वा अनुचरो भूत् सविता च सूर्यापत्ये पत्युः कल्याणार्थं संसर्तुं कथयती मनसा उगौ वरौ पुत्ररूपौ अश्विनौ अददादिति मंत्रार्थः इतएव वाक्यादेतस्य मंत्रस्य लक्ष्मो मादपत्यप्राप्तिर्भवतीति गम्यते षष्ठे कालेऽष्टया
विभक्तस्याहः षष्ठेशे ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥